

نَسَلُ الْبَاحِصِ الْهَآوِرِ . «هَلْ لَآءَمْ حَرَوُ مُكَيِّعَ»

Абдуллоҳ розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам ўнгларига ва чапларига ёноқларининг оқи кўрингудек бўлиб салом берар ва:

«Ассалому алайкум ва раҳматуллоҳ. Ассалому алайкум ва раҳматуллоҳ», дер эдилар».

«Сунан» эгалари ривоят қилишган.

Муқтадий имомга эргашиб салом беради.

Намозга кеч қолган одам имомнинг саломини кутиб туриши ҳам суннатдир. Фақат имом салом берганидан кейингина туриб, қолган намозини давом эттиради. Шундай қилганда, имом саҳв саждаси қиладиган бўлса, уни ҳам қилиш имкони бўлади.

Иқтидо қилувчи ён тарафда бўлса, (саломининг) бирида, тўғрисида бўлса, иккисида ҳам имомни ният қилади.

Яъни имомнинг ён тарафида намоз ўқиган одам фақат имом бор томонига салом берганда, унинг орқасида намоз ўқиган киши эса икки саломида ҳам имомни ният қилади.

Якка намозхон фақат малакни ният қилади.

Чунки у билан бирга фаришталардан бошқа ҳеч ким бўлмайди.

(Тамом)

«Кифоя» китобининг биринчи жузи асосида тайёрланди